

ИЗТОКЪ

»ИЗТОКЪ« има една господ- ствующа идея: да се бори за икономически и културни придобивки, да издири и изнесе онова, което обединява гражданството, да се бори срещу всичко, което го дѣли, да служи на истината и почтенността.

Броя 2 лв.

Седмичникъ за стопански, общественъ и културенъ животъ

Редактира комитетъ

Ел. инж. Йорд. Ивановъ — Ямболъ

Где трѣбва да бжде обл. парна централа за Сливенъ — Ямболъ и др.

Безъ да имаме връзка съ електрификационния съветъ, поради назрѣлитѣ нужди отъ електрическа енергия въ областъта на индустрията, мелничарството и оросяването въ нашия край, като пионери за развоя на електрификацията ние проявяваме интересъ къмъ този важенъ стопански въпросъ и поехме инициативата да допринесемъ всѣки по-малко и кой съ каквото може, за да бжде въпроса всестранно освѣтленъ и най-правилно разрешенъ

Въ това отношение не трѣбва да се отрича дейността на всички, както и на тия въ София, и да пожелаемъ до край да се работи съ тоя ентузиазъмъ, както до сега.

Бѣхме на конференция, въ която се разиска върху изготвения отъ Министерството на О. С. П. и Б. отд. електрификация на България, който планъ е одобренъ отъ електрификационния съветъ.

Ходихъ лично въ Министерството и съмъ длъженъ да призная, че за насъ вратитѣ сж отворени, нѣма нищо скрито-покрито и ми се дадохъ обяснения повече, отколкото очаквахъ.

Каза се, че съставения и одобренъ отъ електрификационния съветъ планъ е преди всичко една рѣководна база и като начало на една системностъ, защото до сега не е имало и това, и че тоя планъ не е непрекосновенъ и подлежи на измѣнение, стига за това да има по-правилно и по-добро разрешение на плановото електроснабдяване.

Останахъ съ впечатление, че Министерството има желание да разреши въпроса правилно, обществено полезно и народостопански. За това ще чакатъ да се получатъ книгата и смѣтките изготвени отъ електрическа кооперация „Х. Димитъръ“ — Сливенъ, за да ги съпоставятъ съ тия на мина „Перникъ“ и тогава да се решава въпроса по нататъкъ.

Ако това е така, ние не можемъ да кажемъ друго, освенъ, че ценимъ положението до сега технически трудъ и да отидемъ по нататъкъ и разгледаме въпроса отъ рентабилна и народостопанска гледна точка, за да се изясни по добре и да му се даде най-правилно разрешение.

Споредъ изработения и одобренъ планъ, градоветъ: Харманлий, Хасково, Ст. Загора, Нова Загора, Сливенъ, Ямболъ, Елхово и други малки градчета и села въ тоя районъ сж определени за една областъ съ изградена парна централа при мина „Марица“.

За мене е ясно, че при определенитѣ граници на областъта и мѣстото на централата, никой другъ освенъ мина „Перникъ“ не може да се анжира съ електроснабдяването на тази областъ.

За това именно ние се страхуваме да не би следъ като се оформи всичко, и мина „Перникъ“ получи областъта, поради монополния характеръ на електроснабдяването, да ни бждатъ диктувани ценитѣ.

Вѣрно е, че Министерството на О. С. П. и Б. ще контролира ценитѣ, обаче, то не може да да иска отъ едно предприятие толкова низки цени, че последното да губи, а за костуемата цена на електрическата енергия не може да се опредѣли една рѣзка граница — тя е разтеглива.

Ето защо азъ мисля, че най-правилното разрешение на въпроса ще бжде да се създадатъ условия за конкуренция въ духа на чл. 14 отъ Наредбата Законъ за електрификацията на България, и преди да се възложи областъта на комуто и да е, да се знае, на каква цена ще се дава електрическата енергия и въ какъвъ най-късъ срокъ ще може да се даде.

Конкуренцията ще бжде на лице, ако така както е определена областъта — въ първия етапъ се раздѣли на две, а именно:

1) Сега електроснабденитѣ въ тая областъ градоветъ: Харманлий, Хасково и Ст. Загора отъ парната централа „Вулканъ“ да си получаватъ електрическа енергия отъ сжщата централа, до като изтекать концесионнитѣ имъ договори, и по този начинъ образуватъ една подобласть.

2) Градоветъ: Нова Загора, Сливенъ, Ямболъ и др., които се електроснабдяватъ сега съ дизелови централи, да се оформятъ въ втора подобласть, които да се електроснабдяватъ отъ една парна централа, изградена въ гр. Сливенъ отъ сжщитѣ градове, или отъ такава централа, изградена при мина „Марица“.

Значи, тукъ мина „Перникъ“ не е изключена и може да участвува въ състезанието при отдаването на областъта и второ, ще има конкуренция.

Вѣрно е, че този въпросъ, отъ коя областна парна централа ще се електроснабдяватъ Сливенъ, Ямболъ и др. ще се разреши отъ горе, обаче, възъ основа на:

- а) Рентабилната смѣтка;
- б) Народостопанскитѣ интереси и
- в) Времетраенето за изграждането на предприятието и електроснабдяването на областъта.

Между насъ и мина „Перникъ“ има едно съревнование, кой да електроснабди Сливенъ, Ямболъ и др., обаче това съревнование е въ интереса на крайната целъ т. е. да добиемъ по евтина електрическа енергия и въ по-скоро време.

Моментитѣ не проспиваме, нито пъкъ ще се посвиемъ да изнесемъ известни несъобразности и неправилни реше-

ния, ако има такива, при разрешаването на тоя толкова важенъ стопански въпросъ за нашия край. Въпросътъ е тамъ, кой ще предложи по износни условия.

Мина „Перникъ“ има единъ силенъ народостопански аргументъ, а именно, че ще плазира каменни въглища, които не изнася на пазаря, и голѣмъ процентъ отъ тѣхъ оставатъ неизползвани и горятъ на купищата при минитѣ, не го отричае.

Обаче срещу тоя аргументъ ние имаме не по-малко важни аргументи въ наша полза, които може би ще покрятъ тѣхния, а именно:

1) Влагането на тройно повече капитали и двойно по-голѣми разходи по поддръжането.

2) Въпросътъ съ откупването на сжществуващата парна централа на д-во „Вулканъ“.

3) Дори сега и да се построи една парна централа въ Сливенъ, това не прѣчи на мина „Перникъ“ пакъ да има цѣлата областъ съ една нова мощна парна централа при мина „Марица“, следъ като е изтекълъ договорния срокъ на Ст. Загора, Хасково и Харманлий и то безъ да откупва парната централа на „Вулканъ“.

Понеже съ рентабилната смѣтка и влагането на капитали съмъ се занимавалъ вече, то сега ще се спра подробно на точка 2 и 3.

Ние трѣбва да подадемъ рѣзка на мина „Перникъ“, защото заслѣпени въ нашето съревнование да не докараме работата до тамъ, че д-во „Вулканъ“ да си продаде централата скъпо и прескъпо. По инвентаръ д-во „Вулканъ“ имало стойността на своята централа и далекопроводи — 33,000,000 лв. (тридесетъ и три милиона). При това, ако централата на д-во „Вулканъ“ се се откупи, то ще бжде не заради това, че нуждата налага да се използва сжщата централа, а за да се анулиратъ договоритѣ и да се получатъ Ст. Загора, Хасково и Харманлий като консумативни центрове. Значи, въпрѣки откупването на сжществуващата цен-

трала и далекопровода 35,000 волта до Ст. Загора, пакъ ще изработени отъ електрическата кооперация „Х. Димитъръ“ и генератори, и строи новатранкъмъ 25 феврчарий т. г. ще спортна линия в/к 60000 волта.

При това положение, ако д-во „Вулканъ“ иска повече отъ 12,000,000 лв. за своята централа и транспортни линии, високо напрежение ще бжде по умѣстно да се дадатъ пакъ отъ мина Перникъ 12-13,000,000 лева за направа на нова парна централа въ гр. Сливенъ, отъ гдето мина „Перникъ“ ще електроснабдява Сливенъ, Ямболъ и Нова Загора, безъ да вла-

на областъта и раздѣли сжщата на две, така както предлагаме, безъ съ това да се измина „Марица“ до Ст. Загора и отъ Ст. Загора до Н. Загора, ме участие при състезанието както и отъ Н. Загора до Ямболъ, или пъкъ ако се направи линията Н. Загора—Ямболъ, то нѣма да се направи линията Н. Загора—Ямболъ, то нѣма да се направи да го реализира мина „Пертая отъ Сливенъ до Н. Загора. никъ“ може да предложи по въобще това, което ще се строи отъ Сливенъ до Ямболъ и Н. Загора, ще се строи съ огледъ областъта, но ако нашитѣ условия сж по-изгодни, намъ и свързване съ една парна централа отъ мина „Марица“. Нашата крайна целъ е да имаме евтина електрическа енергия и въ по-скоро време.

По този начинъ мина „Перникъ“ ще получи областъта понапредъ отъ Сливенъ, Ямболъ, гр. Сливенъ отъ заинтересованитѣ градове: Сливенъ, Ямболъ и Н. Загора сж намѣговорнитѣ срокове на Ст. Загора, Хасково и Харманлий ще мѣрятъ за едно рентабилно предприятие, което съ евоя централа при мина „Марица“ и ще има цѣлата областъ, безъ да откупва централата на д-во „Вулканъ“ и то при много по-таво поле, гдето могатъ да се питалитѣ и увеличение пласмента на електрическата енергия. Ако въглищата за една парна централа въ Сливенъ се превозватъ отъ мина „Марица“, то това не е загуба, защото паритѣ не се даватъ на частни капиталисти, а на Б.Д.Ж. и освенъ това то ще се прави, ако въпрѣки превоза мината ще има въглищата франко централата Сливенъ по евтино отколкото тия купувани отъ съседнитѣ мина.

Проекта и книгата за една парна централа въ гр. Сливенъ, която ще се изгради отъ заинтересованитѣ градове, Сливенъ, Ямболъ и Н. Загора сж представени въ Министертвото на О. С. П. и Б. за одобряване.

ПРИ ХОРАТА НА ТРУДА

СТАРИЯТЪ КЪРПАЧЪ

Бѣше най-студениятъ день на тая зима. Двама — азъ и художникътъ Добревъ — съ премръзнали рѣце, лица, скитаме изъ пазаря, на ловъ за сюжети. Преминахме рѣката и се отзовахме при малкитѣ барачки на кърпачитѣ.

— Една беседа съ стария кърпачъ сигурно би била интересна за читателитѣ на вестника.

— Да. Хората на труда иматъ зрѣли мисли, наслоенъ опитъ. Тѣхната философия е философия на живия животъ. И затова думитѣ имъ сж тежки.

Натиснахме вратичката. Две примржени очи, съ устременъ надъ очилата погледъ, се отправиха къмъ насъ.

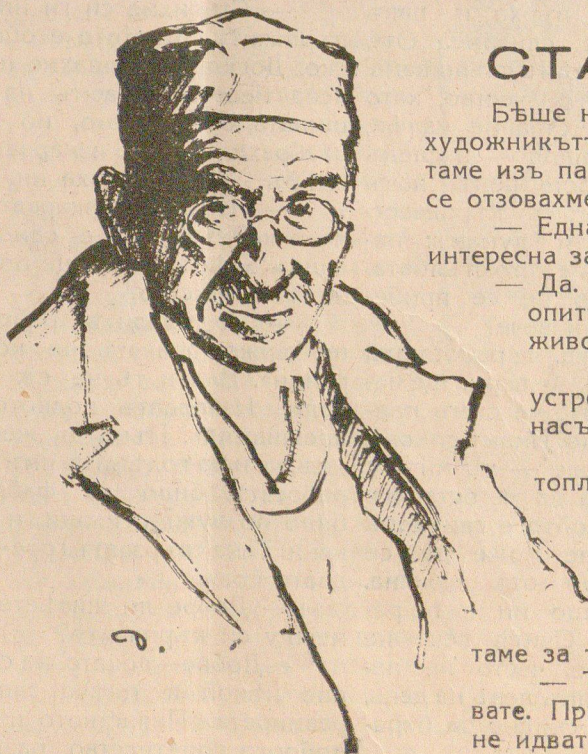
— Влѣзте, влѣзте, по-скоричко, да не избѣга топлото, — ни подканя стария кърпачъ. Превиваме се и се вмѣкваме въ „работилницата“ — достатъчно широка да приюти трима души.

— Добъръ день, дѣдо!

— Добъръ день, момчета! Що би тѣй насамъ?

— Дойдохме да се запознаемъ, да те попитаме за това, за онова, да те изрисуваме...

— То се знае, че не сте дошли мющерии да ми ставате. При насъ — кърпачитѣ — такива алафранга мющерии не идватъ. Щомъ като е ей тѣй — за приказка, за пор-

КЛАНИЦА И ХАЛИ

Въпросът за оформяване и застрояване откритият и покрити пазари и кланица в един град е въпрос от жизнено значение и тесно свързан помежду си. Той е важна стопанско-благоустройствена задача и трябва винаги да бъде разглеждан недълго и с необходимата сериозност и пълнота.

За Сливен този въпрос отдавна чака своето разрешение. При една полусъборена, невъзможно нехигиенична примитивна кланица, подобни бараки — месарски и рибарски дюкяни в пазарището и при наличността на около 4000000 лева фондови средства за целта, още преди четири — пет години Сливен можеше да има това, което много други български градове, при много по-лоши условия и по-малко средства — направиха. Проследявайки развитието на въпроса още от самото му начало, всички добър сливенски гражданин, не може да не констатира, с тъга на душата, липсата на една компетентна и всеотдавна проучена цялостна идея, здрав и добре мотивиран стопанско-благоустройствен мироглед и една обективна високоценна обществена критика. Напротив един низ от противоречиви мнения, непълноти и луганици, нямали нищо общо с въпроса.

Началото е следното: Съборани сж около 3,500,000 лева за постройка „Кланица“, Въпроса за строеж за последната не е третиран, макар и условията, при които се работи в сегашната кланица, неотговарят на никакви хигиенични или каквито и да е условия. Ако гражданите биха надникнали и разгледали по-осезателно, при какви условия се коли и приготвява предлаганото месо, за дълго време била чувствували погнусата и била се отказали от консумация на месо, пастърма или луканки, продавани им даже в най-модерни и хигиенични Сливенски хали.

При това положение, без въпроса за постройка на кланица да се проучи технически и стопански, вземат под внимание приходите, които тя дава, тяхното евентуално увеличение при построяване на модерна кланица, с индустриални универсални хладилници, стопанското значение, което тя би имала за града, решава се постройка само на хали. Набелязват се мѣста общински и частни, правят се изчисления за отчуждавания, изказват се най-чудновати мнения и мис-

ли, спорове и „особни“ мнения.

Програмата за халитѣ предвижда магазини за месо, риба, масло и кашкавалѣ. Магазини за зеленчукѣ липсват въобще при наличността на прибрзано застроеният за сжщата цел открити зеленчукови продавници-дюкяни в пазарището. Предвижда се сжщо универсален подземен хладилник за складиране на голѣмо количество продукти и пр. Поради изискването тогава на дълбоко подземно помещение, при търсене мѣсто за строежа, изоставя се пазарището, като такава сж доста плитки подпочвени води и се търси компромисно решение извън него и близко до него. Такова се намира в кв. 149 (бившия комунистически клубъ). Следъ традиционните спорове и противодействия, мѣстото е избрано. Прави се конкурс за постройката, последниятъ става, но изникватъ изкуствени прѣчки. Излиза, че държавата не е склонна да отстъпи мѣстото, което е нейно, а освенъ това една частъ отъ сжщото е спорна между частни стопани. Следъ голѣми и драматични положения, в които цѣлата ницета на печалната Слив. дей-

зване сж гледищата на компетентните Министерства, цѣлята въпросъ се подлага на сериозна преценка. Става ясно че главниятъ стопански обектѣ е кланицата, която сж своитѣ модерни съоръжения и обширни хладилници, ще бжде главната задача — пионеръ за стопанското стабилизиране на общината и нейните граждани. Халитѣ трябва да бждатъ разглеждани като модерни хигиенични магазини, сж малък общъ хладилникъ или отдѣлни хладилни камари за запазване до 2—3 дена на неизпродаденото при дневната продажба месо и др. продукти.

При тѣзи основни положения, вън отъ многото други въпроса получилъ едно компетентно всеотдавна изясняване, трябва да бжде решаванъ при нови обстоятелства и постановка. Липсването на изискването, къмъ халитѣ да се строи голѣмъ универсаленъ подземен хладилникъ, предначенъ за престояване на голѣми количества месо и др. продукти за дълго време, улесни задачата мѣстото на халитѣ да бжде тамъ, гдето практически и теоритически благоустройствено трябва да бжде, въ пазарищия (стопанския) центъръ на града. Покрититѣ и открити пазари за месо, зе-

на комисията, която избира мѣсто за хали в пазарището е известенъ на гражданството. Постоянното присѣствие на общината възприема напълно това решение. Министерството на Земледѣлието сжщо удобрява мѣстото, дава съгласието си за постройка на хали на това мѣсто и по поводъ пуснатитѣ злонамерени слухове изъ града, за нѣкаква незаконностъ въ състава на комисията е направено запитване отъ общината и М-то отговаря сж писмо № 2933, че комисията е въ напълно законенъ съставъ, сжгл. чл. 11 отъ закона за надзора върху сѣстнитѣ продукти отъ животински произходъ и чл. 39 отъ правилника за прилагането му.

Паралелно сж това, избира се мѣсто за кланица въ свързка сж бждания пазаръ на добитъкъ — надъ мѣстото на сегашната кланица, като проекта предвижда етапно реализиране, почващо най-напредъ сж това, което липсва за сега и представлява най-неотложната стопанска нужда — индустриалните хладилници. Строежа трябва да почне още това лѣто, сж наличните средства — 3,000,000 лв. за кланицата и 1,000,000 лв. за халитѣ. Презъ сжщото време сж бюджетни средства се предвижда напра-

венъ, по начинъ, който отдавна трябва да придобие, при една по-сериозна грижа на налитѣ общински управления.

Настоящитѣ пояснения изразяватъ накратко развитието на въпроса по постройка на хали на като членъ отъ комисията и сливенски гражданинъ, да дамъ своитѣ скромни пояснения и възгледи, особено при наличността на фантастичните мнения за „мухълъ“ по месото, ревматизма по месаритѣ, вътъра на Сливенъ, наводняването халитѣ поради барираването на подпочвената вода при електрическата централа и пр. и пр. Нека съзнателното сливенско гражданство прецени мотивитѣ и хората, които ги изразяватъ, уясни скрититѣ подбуди, които каратъ да се пречи на всѣка ползотворна инициатива за града ни и намѣрятъ сили въ себе си, да париратъ веднажъ за винаги това зло, което дари града ни сж стопанска разнебитеностъ, партизанска самоизяждане, прогонване на творческата ни интелигенция и убиване зародишитѣ на честната и ползотворна за родния ни градъ работа.

Сливенъ, повече отъ всѣки другъ градъ има нужда отъ единение, мъдростъ, компетентна и честно служене на интереситѣ му. **Арх. Д. Кавалджиевъ.**

Дружественъ животъ

Събранието на зап. подофицери

На 8 т. м. Сливенското зап. благотворит. подоф. д-во „Х. Димитъръ“, има годишното си събрание въ салона на военния клубъ, на което председателя на д-вото г-нъ **Ив. Геновъ**, прочете годишния отчетъ на управ. съветъ, за отчетната 1935 фин. година, приетъ единодушно и сж акламации отъ събранието, освободи отъ отговорностъ управ. и контр. съвети, като се произведе новъ изборъ за такива и въ резултатъ ентузиазирани членовѣтѣ на събранието преизбраха сжщитѣ членове на управ. и контр. съвети, а именно: Председателъ: **Ив. Геновъ**; подпредседатели: **Ив. Стояновъ** и **Хр. Тодоровъ**; членове: **Стефанъ Кондовъ**, **Стефанъ Георгиевъ**, **Тодоръ Бояджиевъ**, **Сотиръ Клиничевъ**, **Н. Абаджиевъ**, **М. П. Куртевъ**, **Нед. Самсарджиевъ**, **А. Сергеевъ**, **Д. Михалевъ**; Контр. комисия: **Петъръ К. Поповъ**, **Ат. Карапчански** и **Д. Бабамовъ**.

Граждани!

Следете дейността на Сливенското дружество за борба противъ туберкулозата и му оказвайте сждействие!

По искане на видния индустриалецъ г. Дим. Русчевъ, М-вото на Благоустройството изпрати миналата седмица, въ града ни, анкетна комисия за ревизиране протокола на комисията по изборъ на мѣсто за хали. Следъ като почитаемото М-во на земледѣлието утвърди протокола, идването на подобна анкетна комисия, между другото, говори за голѣмото влияние, което има г. Русчевъ. Ние се радваме, че единъ нашъ съгражданинъ може да има подобно влияние, обаче дължимъ да отправиме единъ въпросъ къмъ г. Русчева: защо не упражни влиянието си за по-скорошното идване на анкетна комисия, която културнитѣ и професионални организации искатъ, за установяване виновноститѣ по обезлесяването на нашия Балканъ?

ствителностъ ярко се очертава, идеята да се построятъ на избраното мѣсто хали пропада. Назначава се нова комисия за търсене ново мѣсто. Исега въ мѣсто въпроса да бжде подхвърленъ на компетентна преценка, въ смисълъ да бжде свързанъ сж въпроса за кланицата, стопанскитѣ изисквания и градоустройственитѣ проблеми, решава се прибързано халитѣ да бждатъ застроени въ още по-неудобното и неподходящо за целта, сжседно на избраното по-рано мѣсто, въ кв. 150 на града.

Следъ изказване, обаче на компетентни мнения, предимно на добри наши съграждани вън отъ Сливенъ и съобра-

ленчуци, овощия и др. заедно сж сроднитѣ и близки занаятчийски прояви, трябва да представлява едно завършено цѣло, въ интереса на правилното стопанско организиране и благоустройство. Като се има предвидъ и финансовитѣ мъчнотии, поради липсана срѣдства за отчуждавания на сжпни мѣста, мѣстото на халитѣ, естествено трябва да се търси въ пазарището. За съжаление, при решаване въпроса въ комисията, назначена по ревизиране въпроса и избиране мѣсто за хали, проличаха разногласия и противодействия, далечъ не съпадащи сж една всеотдавна компетентна мотивировка или обективна преценка. Протокола

вата на 100 метра зидъ откъмъ р. Асѣновецъ (Коруча) срещу мѣстото за халитѣ, а чрезъ трудова повинностъ ще се урегулира рѣката чрезъ изкопи, насипи, прагове и залесяване до 300 метра надъ и подъ бетоновия мостъ. Пазарището ще се изчисти отъ всички полу-срутени и временни бараки, електрическиятъ трансформаторъ ще се премѣсти, булевардитѣ предъ и задъ новитѣ общински дюкяни и бждашитѣ хали, се изравняватъ, оформятъ и залесятъ, съобразно градоустройствения планъ. По този начинъ, цѣлия пазарищенъ комплексъ, заедно сж рѣката покрай него, ще бжде обогатенъ, хигиенизиранъ и офор-

Стариятъ кърпачъ

третъ разбирамъ. Заповѣдайте, седнете!

Възползувани отъ любезната покана, вземахме парче отъ греда, поставихме го върху старо сандѣче и пробита кофа, приготвихме си така креслото и се разположихме тържествено.

— Та, значи, тъй, а? — да се запознаемъ искате. Думатъ ме дѣдо Панайотъ Кърпачтъ — Панайотъ Ангеловъ Стояновъ. Отъ Сливенъ съмъ. Вие тукашни ли сте?

— Тукашни сме, дѣдо Панайоте. Добревъ изважда листъ, поставя блока върху колѣното си и започва да тегли, сж сигурна рѣка, линиитѣ.

Азъ вода разговора: — Да ми кажешъ, дѣдо Панайоте, нѣщо за вашия занаятъ?

— Какво да ти кажа. Нашиятъ занаятъ е стълба. За-

почваме да я изкачваме отдолу, стигаме върха и пакъ започваме да слизаме. Отъ дето почваме, тамъ свършваме. Почваме сж кърпачество, като чираци, после ставаме калфи, майстори-обущари — и следъ това, когато остарѣемъ, пакъ се връщаме къмъ кърпачеството. Затуй ти думамъ: нашиятъ занаятъ е като стълбата.

— А защо не се приберешъ въ къщи вече?

— Да кажа, че работя отъ голѣма нужда за пари, ще направя грѣхъ. Не че съмъ припечелилъ нѣщо. Имамъ синове, дъщери, зетьове — тѣ ми сж имането. Нѣма да ме оставятъ гладенъ. Но, който е свикналъ сж работата, не може да се откъсне лесно отъ дюкяна. Ей тъй — нѣщо ми е по-радостно тукъ. Очитъ вече не виждатъ добре, често не изкарвамъ и единъ левъ на денъ, но пакъ ми е свидно за бараката.

— Каза — бараката. Чи

сж тия бараки?

— Строихме си ги ние — кърпачитѣ. Мѣстото е общинско. Доскоро плащаме по 30 лева месеченъ наемъ на общината, за мѣстото, но като разбраха, че едва изкарваме за хлѣбъ — освободиха ни.

— Нѣкои не изкарватъ ли повечко? То, ако е само за единъ хлѣбъ, какъ ще подържатъ семейства?

— По-младитѣ работятъ по-бърже, правятъ ни конкуренция. Ала и тѣ не сж цѣвнали. Изкарватъ колкото да преживѣятъ. Пъкъ и женитѣ имъ, че и по-голѣмитѣ имъ деца работятъ било на фабрика, било по чужди къщи и дюкяни. Така свързватъ горе-долу двата края.

— Добре ли живѣете помежду си кърпачитѣ?

— Добре — докато не се напие нѣкой и тогава започва размиратата. Пиянството и най-доброто приятелство разваля.

— Ами обущаритѣ, сара-

читѣ изъ пазаря, какъ ми наватъ?

— Тѣ пъкъ сж други напаста се разправятъ: полици, ипотеки, конкордати... Ако направите провѣрка, ще видите, че въ цѣлата чаршия само трима — четирма, изъ между еснафа, работятъ сж свои капитали. Другитѣ сж затънали до гуша въ задължения. То не се изплаща. Да благодарятъ на Популярна банка, че не ги пресилва.

— Ами и да ги пресили нали му знаятъ вече леснината — ще смѣнятъ фирмата на името на жена си и туй то — стигни босия, че му взематъ царвулитѣ.

— Вѣрно. И тоя мурафетъ го изпекоха. Преди войнитѣ азъ не зная нито една фирма на жена. Още по-рано — въ „турско“, който не си платѣше задължението, биваше дамгосванъ по лицето. Познавамъ нѣколко души, които бѣха белѣзани сж „мюхлюзъ дамга“ и

всички ги сочеха сж прѣстъ, като опозорени хора. Сега, ако речатъ да бележатъ сж „мюхлюзъ дамга“, нѣма да остане недамгосанъ човѣкъ...

... Не сж виновни хората — времента сж такива. Ще дойдатъ други времена, годинитѣ ще станатъ по-леки, а честта на хората пакъ ще нажежи. Геройството е да се опази човѣкъ въ времена, като сегашнитѣ. А то не е лека работа — трябва да му е силенъ ангела.

Добревъ привършва скицата, азъ — „интервю“ си. Нѣколкото вжглини, въ прѣрѣзаната наполовина кофа, не сж въ състояние да стоплятъ протегнатитѣ ни, измръзнали ржце. Но въ душитѣ ни е топло: — Хората на труда, иматъ зрѣли мисли, наслоенъ опитъ. Тѣхната философия е философия на живия животъ. И затова думитѣ имъ сж тежки, силни.

Петъръ Димитровъ

Чумерненско ревирно лесничейство

По повод статията на г-н Николай Георгиев в брой 68 от 29. II. т. г. на в. „Изтокъ“, бидейки натоварен с ржководството на новооткрития ревиър, служебния дълг ми налага да осветля общественото мнение по повдигнатия от г-н Георгиев въпрос.

По важните констатации, които той прави, сж следните:

1) Опастност да не би една от начално нецелесъобразно организирана работа да доведе до отрицателен резултат — след година, две, поради економия в държавния бюджет, то да бжде закрито, понеже неговото съществуване ще бжде в пълна зависимост от приходите на държавното съкровище.

2. Държавният гори в тоя ревиър били букви с неудобни пжтища и ще бждат застрашени от конкуренция на общин. гори. Как да се направят конкурентно-способни?

Опастност, за каквато говори г-н Георгиев, не съществува. Откриването на Чумерненското ревирно лесничейство от стопанска гледна точка е напълно оправдано. Чумерна е един от голѣмитѣ ревири в България. Общата площ на горите, които влизат в него е 106 хиляди декари. Всички гори сж високостъбленни, като 85% от тѣх сж букви и 15% от джб и други. Срѣдна годишна възраст 60 години. Горите сж в добро състояние. Срѣдният годишен прирѣст е 25 хиляди куб. метра. В една нормално стопанисвана гора етажът трѣбва да бжде равен на прирѣста, но като се има предвид, че поради неизползуван етаж от минали години имаме един свърхзапас от престарѣла, суха и паднала маса, то годишния етаж може да бжде увеличен на 30 хиляди куб. метра без да се наруши цѣлостта на гората. От горния етаж в държав. съкровище ще постжват един милион лева. Известно е сжщо, че от горния етаж в миналото е използван едва 3—4 хиляди куб. м. (главно поради лошитѣ транспортни условия), но за разработването на ревира Министерството на земледелието има свой предначертан план.

Първото мѣроприятие, което е предприето това е устройството на тия гори. Миналото лѣто сж

дадат в наследство добре стопанисвани гори.

Бѣше време, когато на гората се гледаше като на временно завоюван имот и се експлоатираше чисто окупаторски (до изчерпване), но днес, когато сж направени първитѣ стжпки за интвизиране и на нашето горско стопанство, трѣбва така да се стопанисват и експлоатират, че да се осигури в тѣх трайност и постоянство.

По отношение другият повдигнат въпрос — конкуренцията от общинските гори, смѣтам, че опастност от подобна конкуренция нѣма. Тарифните цени се определят по обратен аналитичен пжт, като се изхожда от пазарните цени. Елементите, въз основа на които става изчислението на тия цени, сж едни и сжщи за държавните и общ. гори. И ако данните сж вѣрно взети, то тарифната цена ще представлява винаги действителната им стойност на корен, тѣ ще бждат (тариф. цени) по-високи в близките до пазарните центрове мѣста, и обратно по-ниски в подалечните и с неудобни пжтища

От изложеното до тук не се изчерпва въпроса за ползата от съществуването на ревира. Ако държавата получава приход един милион

В миналия брой помѣстихме статия от М. (г. Марин Дойчев), озаглавена „Нужда от училищни сгради в Сливен“. В тая статия г. Дойчев изказа мнение, вмѣсто да се преустройва с втори етаж училището „Генералъ Кесяков“ да се построи ново уще на мѣстото на сегашното „Митрополитъ Серафимъ“.

По тоя повод, в редакцията се получи обяснение от общината, в смисъл, че въпросът с преустройката на ущето „Генералъ Кесяков“ е разрешен окончателно от постоянното присжтствие, от общинския съвет (без особенни мнения) от М-вото на Просвѣтата и от М-вото на О. С. П. и Благоустройството, с писмо № 814 от 20. II. 1936 г. Интересно в случая е, че идеята за тая преустройство е била на сжщия г. Марин Дойчев и сега, след като въпросът е разрешен, непонятни остават съображенията на г. Дойчев, да промѣня мнението си, и да внася смут, както между учителството, така и срѣд гражданството.

лева, то 9 милиона лева ще останат в населението, взело участие в добиване на материалит при продажна цена 10,000,000 лв. А това не може да не е било важно съображение за откриването му.

Конкуренция може да има само, когато се определят фиктивни цени.

Димитъръ Гроздановъ
Чумерненски ревир. лесничей

Дайте лептата си за Народния тамбурашки оркестър — дѣло на сливенци.

цитѣ на сливенски вестник двама млади съграждани да хвърлят черна точка върху едно свѣтло дѣло. Даже да допуснем, че всичко писано против юбилейния сборник е истина, пакъ нищо не може да ги извини, че сж осмѣлили, едва два месеца след тѣй хубаво изнесенитѣ тържества, да правят драскотини върху едно дѣло, което, въррѣки всичко, ще остане непоправено от формата в която е създадено. А щомъ е тѣй, дадената критика от двамата млади хора, дори и да я приемем, че е напълно справедлива, се явява само като едно недоброркачествено отреагиране на затаена завист. Доколкото можем да схванем от статията, авторитѣ се считат обидени, че сж били пренебрегнати при съставянето на юбилейния сборник. Но изглежда, че тѣ забравят много работи и от там попадат в печалната грѣшка. Упрѣцитѣ имъ относно широкото привличане на сътрудници следва на 4 стр.

Продава се кжща в центъра на града строена миналата година.

Справка Арх. Ст. Папанчевъ.

Сливенско Офицерско Коопер. Потрѣбително Сдружение „БАЛКАНЪ“

ПОКАНА

Паканватъ се членоветѣ на Сливенското Офиц. Коопер. Потрѣбително Сдружение „Балканъ“ на общо годишно събрание, което ще се състои в срѣда, 25 мартъ, в 14 часа в салона на Офиц. събрание, сж следния

дневенъ редъ:

1. Изслушване и одобрение отчета на Управ. съветъ;
2. Изслушване доклада на Контролния съветъ;
3. Освобождаване от отговорност на Управителния и Контролния съвети за изтеклата 1935 год.
4. Одобрение баланса и разпредѣление на печалбитѣ за 1935 год.
5. Опредѣление броя на заседанието и възнаграждението на Контролния съветъ за 1936 год.
6. Приемане бюджета за 1936 год.
7. Изборъ на двама действителни и двама запасни членове за Управителния съветъ, и двама действителни и двама запасни членове за Контролния съветъ на мѣстото на излъзлите по право съгл. чл. чл. 45 и 54 от устава на дружеството.

Баланса на дружеството и другитѣ книжа сж на разположение на членоветѣ за прегледъ всѣки присжтственъ день и часъ в канцеларията на дружеството.

Ако събранието по нѣмане на кварумъ, не се състои, сжщото се отлага сж 1 часъ по-късно — 15 часа сж сжщия дневенъ редъ и на сжщото мѣсто. Присжтствието на всички членове е задължително.

гр. Сливенъ, 12 мартъ 1936 год.

Отъ Контр. и Управ. съвети.

Донладъ

На Контр. и Управ. съветъ при Сливенското Офиц. Коопер. Потрѣбително Сдружение „Балканъ“ до общото годишно събрание на членоветѣ на сжщото сдружение.

Господа членове,

Съгласно чл. 60 от закона за Коопер. сдружения и чл 49 от устава на дружеството, провѣрихме смѣтките за времето от 1. I. 1935 г. до 31. XII. с. г. и намѣрихме, че всичко е записано редовно и скрепено с оправдателни документи.

Годишния балансъ и смѣтката „печалби и загуби“ на 31. XII. 1935 год. сж вѣрно извлѣчени от дружественитѣ счетоводни книги.

Това като Ви съобщаваме, молимъ Ви, да приемете горния балансъ и смѣтката „загуби и печалби“ и освободите от отговорност Управителния и Контролния съвети за дейността имъ през отчетната 1935 год.

Председател: (п) Подполковникъ Бозаджиевъ

- ЧЛЕНОВЕ : (п) Капитанъ Тончевъ
(п) Борисъ Зихиревъ
(п) Проданъ Продановъ

Балансъ

на Офицерското Кооп. Д-во „Балканъ“ на 31. XII. 1935 г.

АКТИВЪ		ПАСИВЪ	
Каса	7889	Капиталъ	494117
Стоки	477631	Кредитори	254315
Длъжници	419702	Зап. фондъ	149278
Тек. лихв. с/ки	51258	Загуби Печалби	112046
Движими имоти	53276		
	1009757		1009757

Смѣтна

Загуби Печалби на 31. XII. 1935 год.

ЗАГУБИ		ПЕЧАЛБИ	
Заплати, наемъ, канцеларски, данѣци и др.	128822	Отъ лихви	16695
10% зап. фондъ	11205	„ шkonto	15698
10% Упр. съветъ	11205	„ непотърсени пари и дивиден-ти	5636
10% служащитѣ	11205	Отъ продажба стоки	202839
70% за дивидентъ на капитала и консумацията	78431		
	240868		240868

УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ:

Председател: (п) Полковникъ Даскаловъ

- ЧЛЕНОВЕ : (п) Капитанъ Стефановъ
(п) Чиновникъ Костовъ Зах.
(п) Чиновникъ Гатевъ П.

КОНТРОЛЕНЪ СЪВЕТЪ:

Председател: (п) Подполковникъ Бозаджиевъ

- ЧЛЕНОВЕ : (п) Капитанъ Тончевъ
(п) Чиновникъ Зихиревъ Б.
(п) Чиновникъ Продановъ П.

Дѣловодител: П. х. Добревъ

„НЕДОВОЛНИТЪ“

Тържествата, които станаха по Димитровденъ в града ни в честь и памет на заслужилитѣ сливенски родолюбци и просвѣтители, наредени около можщата фигура на воеводата Хаджи Димитъръ в издигнатия величавъ паметникъ в централния площадъ на града, привлѣкоха на поклонение около 40000 души из цѣла България и вселиха в сърдцата на всички посетители и на цѣлото гражданство неописуемъ възторгъ и умиление. Всички познати гости, безъ изключение, изказаха на комитетата „Х. Димитъръ“ своето възхищение от извършеното и своята благодарност за гостоприемството.

При такива голѣми всенародни тържества мжчно е да се избѣгнат нѣкои неуредби или грѣшки. Обаче, сякаш, и великитѣ духове, чиято памет се чувствуваше с такава топлина, радост, разлѣха върху родния си градъ благодатъта Божия и заедно в блѣскавото

слѣнце, в самия день на тържествата, и вълшебната красота на пълнолунната нощ, внесоха в душитѣ на всички присжтствующи благоговѣйна трепет на дълбоко почитание.

Тържествата минаха тѣй гладко и задоволително, че оставиха на Сливенци и гости единъ богатъ споменъ за изживѣното. Всичко преди тържествата и по тържествата вървѣше сж единъ усиленъ и растящъ темпъ, който даде за мнозина неочаквани резултати и всичко мина сж една нечувана дори красота на точност и отмѣреност, че не оставаше и най-малкъ процѣпъ за упреци и недоволства. Но сегане се чувствуване крайно изненадани от една статия, помѣстена в брой 63 на мѣстния в. „Изтокъ“ подъ заглавие: „Сборникътъ „Той не умира““. Статията има за автори Георги П. Арnaudовъ и Георги Ноевъ, наши сливенци, живущи в София. Става ни твърде горчиво да срѣщаме в страни-

ИЗТОКЪ

ХРОНИКА

Добра Пенева п. Василева

не приема на именния си день
22 мартъ.

Всички по-големи провинциални вестници получават субсидии било от общинитѣ, било от популярнитѣ банки, било от нѣкой синдикатъ. „Изтокъ“ не получава субсидии и неговото съществуване зависи само отъ подкрепата, която му указватъ чителитѣ. Ако дѣлото на „Изтокъ“ Ви е скъпо, не отлагайте плащането на абонамента.

Всѣки левъ, даденъ за „Изтокъ“, е даденъ за защита интереситѣ на Сливенъ и околната му.

Забавата на Народния хоръ ще се състои вмѣсто на 21 т. м. на 28 с. м. въ Военния клубъ. Готвятъ се голѣми изненади.

Гимназията, по случай патронния си празникъ, на 21 т. м. ще изнесе литературно-музикална вечеръ въ салона „Зора“.

Сливенската дружба въ Пловдивъ урежда тая вечеръ музикално-танцовална сливенска среща въ локала Каменица.

Въ заседанието си отъ 2. III. т. г. сливенскиятъ клонъ на лѣкарския съюзъ реши да засили дейността на мѣстното дружество за борба противъ туберкулозата. Негови представители сж участвували въ организационното събрание на дружеството и сж настоявали за по-обширна дейностъ.

Постъпили сж нови суми за фондъ „Тамбурашки оркестъръ“, но по липса на мѣсто ще дадемъ сведения за подиската въ следния брой.

Въ вторникъ, на 17. т. м.

въ читалищния салонъ, отъ името на Народния университетъ, ще държи своята сказка за Банеологията изобщо и частно за Сливенскиятъ минерални бани, г-нъ Д-ръ Ив. Станчевъ.

Земледѣлска задруга въ околията

Организацията на Земледѣлската задруга въ околията е почти привършена при единъ повишенъ интересъ отъ страна на земледѣлскитѣ стопани. Отъ всички сръди въ селата се съзна необходимостта отъ единъ мощенъ съюзъ, който да обедини посвѣтениитѣ на земледѣлския трудъ лица въ името на държавата и стопанскитѣ имъ интереси. Сжщевременно да бжде съветникъ и помощникъ за провеждане на земледѣл-стопанската политика въ страната и се грижи за подпомагане на своитѣ членове, чрезъ взаимни спомогателни каси, осигурителни и пенсионни каси и повдигане културното ниво на селото.

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 60 лв.
АДРЕСЪ: в. „Изтокъ“ — Сливенъ

ОВЯВИ: официални по 2 лв. кв. см.
сдебни—по 1 лв. на дума
търговски и др.—по спораз.

ЕДИНЪ ГОЛЪМЪ АРТИСТЪ на нашата сцена

Отъ 9 до 12 т. м. гостува въ града ни Софийската Подвижна Нар. Опера. Бѣха изнесени оперитѣ на: Россини — Севилския бръснарь, Верди — Травиата и Риголето и Доницети — Лучия ди Ламермуръ. Изобщо, италианска музика. Оркестърътъ бѣше въ малъкъ съставъ, безъ нѣкои инструменти. Диригентътъ, известния бившъ такъвъ на Нар. Опера, г-нъ Т. Хаджиевъ.

Голѣмото изкуство на гениалнитѣ италиански тонови майстори бѣше изнесено отъ ансамблитѣ на оперитѣ задоволително. Пролічаха между другитѣ и нашитѣ съграждани — артисти: г-жа Хайдутова и Ст. Дачевъ. Последниятъ заемаше централната рѳля на Едгардъ въ „Лучия“ и съ темпераментната си игра отблъза известни успѣхи. Наложиха се още Каролевъ—въ Риголето и Ем. Михайловска въ Травиата и Лучия. Последната притежава артистиченъ темпераментъ, хубава фигура и богатъ музикаленъ материал, който е още въ процесъ на постановка за добиване окончателни изящни форми. Все пакъ и въ настоящия моментъ тя създава престижъ на Подвижната опера, а бждащето ѝ е между първитѣ наши артистки.

Паметно, обаче, ще остане участието на г-нъ Хр. Брѣмбаровъ—лириченъ баритонъ съ феноменаленъ регистъръ, еднакво плътенъ и красивъ както въ височинитѣ, тъй и въ

низинитѣ. Такава гласова свежестъ, толкова топлина, страсть, ловкостъ, възторгъ и ширина, малцина баритони могатъ да притежаватъ. Макаръ, че изнесе ролитѣ си: Фигаро — въ Севилския бръснарь, Жермонъ — въ Травиата и Астонъ — въ Лучия, на италиански, благодарение на съвършеннитѣ си маниеръ и мимика, той бѣше напълно разбираемъ. Въ Фигаро е незамѣнимъ, а въ ансамбловитѣ сцени, напр. въ септета на Лучия, доминиращиятъ му тонъ изпълваше сцената съ особенъ чаръ и блѣсъкъ. Г-нъ Брѣмбаровъ е напълно завършенъ първокласенъ нашъ артистъ, гастролятъ на който е щастие за Подвижната опера и слушателитѣ. Неговото изкуство е отъ много високо естество и, непонятно е, какъ това име се крило до сега отъ вниманието и любознателността на съотечественицитѣ му. За обществото не е много полезна такава скромностъ. То търси истинскитѣ жреци на изкуството и тѣхнитѣ имена му сж нуждни, особено когато тѣ сж синонимъ на съвестъ и безпоренъ даръ.

В. Димитровъ

Б. Р. Материалнитѣ стѣснения и лишения, на които е изложена Подв. нар. опера, я поставятъ въ крайно негодно положение. Въпрѣки това тя продължава своя подвигъ — да насажда сериозната музикална култура. Длъжностъ на държавата е да подпомогне тази инициатива — задоволяваща културнитѣ нужди на провинцията.

Концертътъ на нѣмската нар. пѣсенъ

На 17 мартъ, вторникъ, града ни ще бжде посетенъ отъ 5 нѣмски пѣвци, които ще изнесатъ сжщия день въ 8½ часа вечерта въ салона на читалище „Зора“ голѣмъ концертъ въ две части.

Въ първата часть ще бждатъ застъпени нѣмски народни пѣсни, а въ втората ще се пѣятъ познатитѣ и у насъ оригинални тиролски пѣсни. Пѣвцитѣ ще си акомпаниратъ сами на лаута и цитра. Тая група пѣвци е спечелила миналата година първа награда ма международнитѣ пѣвчески състезания въ Анверсъ (Белгия). На сливенското гражданство се дава рѣдката възможностъ да чуе единъ високохудожественъ и оригиналенъ

концертъ. Концерта се дава отъ името на Бѣлг. Нѣмското Културно сдружение, Сливенъ, и подъ патронажа на Нѣмската Академия — Мюнхенъ. Цени на мѣстата общодостѣпни.

300,000 лв. кредитъ за кооперация

Нови 300,000 лв. кредитъ е разрешила Б. З. К. Банка на кредитната кооперация въ с. Самуилово (Турсунлий). Стотѣ хиляди се отпускатъ за организиране на кооперативна мандра презъ настѣпващия сезонъ, а 200,000 л. за закупуване вълна.

Кооперацията въ с. Самуилово развива най-интензивенъ животъ въ околията и сътия си две начинания запълва две истински празноти. Подкрепата и съдействието на банката сж навременни, — и на вѣрно ще бждатъ оправдани.

чалнитѣ дни на м. мартъ 1935 г. Отъ тогава до октомврий постоанно се тржбѣше, макаръ и не чрезъ пресата, че се готви и събира материалъ за сборника. Тѣзи две лица бѣха добре известни за това. Защо нито пожелаха да пратятъ свои материали, нито поощриха нѣкого отъ непоканенитѣ да прати, нито посочиха кои лица сж имали спомени и портрети за въ сборника. Г-нъ Ноевъ дори бѣше въ литературния комитетъ при комитета. Въ този литературенъ комитетъ става дума да се пишатъ статии за сборника; става сжщо дума да се поиска отъ г. Иванъ Стайновъ да повърне нѣкои

ци въ съставянето на сборника или за ненавременното разгласяване сж неумѣстни и неоснователни. Тѣ и двамата сж членове на Софийската Културна Дружба. Тѣ сж и нейни добри работници и идеолози, дори на заседанието на Дружбата, което се е състояло презъ декемврий 1934 г. сж присъствували много видни членове, присъствувалъ е и г. Илия Гудевъ. Това събрание е взело решение Комитетътъ да покани известни хора, които сж били дори и посочени, да напишатъ съответнитѣ статии, които прилѣгатъ за сборника. Това се направи отъ комитета и се поискаха статии за на-

статии, които нѣма да се помѣстятъ въ сборника, за да ги помѣсти самъ той въ издадения предюбилеенъ брой на в. „Изтокъ“. Ако той бѣше добъръ сливенецъ, защо поне чрезъ литературния комитетъ не заговори за тия статии, спомени и портрети, които по незнание, че се печататъ сборникъ, не сж намѣрили мѣсто въ него; защо не обърна вниманието на комитета и не привлече внианието на тия лица? Най-после не по негово ли искане се даде въ единъ отъ броеветѣ на в. „Изтокъ“ известие, че ще се печататъ сборникъ, та всички имащи материали, да ги пратятъ на комитета? Защо,

ако не статитѣ, не се дадоха поне портретитѣ? Въ сжщото заседание на Дружбата, за което става дума по-горе, е посоченъ за редакторъ г. Ив. Д. Стойновъ. И този човѣкъ, който изгуби цѣли 6 месеци да изучава и пише сериозни статии въ този сборникъ, който 4 месеци ежедневно е билъ на поддръжане и корекции на този голѣмъ томъ, се подлага на осжждане, че билъ заявилъ, че неговия грамаденъ трудъ заслужавалъ едно скромно възнаграждение? Ние сме убедени, че ако на нѣкого отъ подписавшитѣ въ поосната статия бѣше възложено да извършатъ безплатно

този трудъ, щѣха да бѣгатъ, да бѣгатъ, но сега следъ свършената работа, осжждатъ, осжждатъ. Ето горчивата действителностъ! Дано не бждемъ принудени да се повръщаме на тая тема, която засѣнява хубавитѣ тържества. На младитѣ си и дейни съграждани пожелаваме да хвърлятъ енергичнитѣ си стрѣли въ нови обекти за полза на града, въ нови сборници и пдидобивки, които да създадѣтъ грамадата отъ хубоститѣ и дѣлата на родния градъ.

Ат. Николовъ

Печ. „Трудъ“—Ю. Къневъ — Сливенъ

ЖАНА АЛ. ТОДОРОВА

ЗЖБОЛЪКАРЪ

започна работа отъ 1. III. въ собственъ кабинетъ.

Домъ ПЕНКА АЛ. ТОДОРОВА зжболѣкаръ

Продава се ВЪРШАЧКА съ локомобилъ „ГАЗДАШАГИ“

въ пълна изправностъ.

Справка при Димитъръ П. Келовъ ходатай — Сливенъ

ЗА СЕЗОНА голѣмъ изборъ Детски колички, Автомобилчета, Велосипедчета, Люлки и играчки Луксозни креватчета

Фабрика „БР. ГАБРОВСКИ“—Русе

Представителство и складъ:

П. Камбуровъ — тел. 51.

(Агенция на Застр. Д-во „България“.)

ШИВАЧНИЦА КОКДЮ ЗЛАТАНОВЪ

изработва: модни мъжки костюми, пардесюта, дамски манта и костюми

Художникътъ Г-нъ Ст. Егаровъ

изработва портрети по натура и фотографии съ бои, преподава частни уроци по живопись на любители — ученички и ученици и подготвя такива за постъпване въ Художествената академия.

За сезона финни камгарни и щрайгарни ПЛАТОВЕ — ОДЕАЛА

при

Братя М. Рохови

(Срещу „Стария Брѣстъ“)

Цени конкурентни

Търся подъ наемъ две стаи и кухня. Справка: Колевъ-Зем. Банка